

ადმინისტრაციულ ტერიტორიულ ერთეულებს ან ხელისუფლების ორგანოებს შორის ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის შესახებ სახელმძღვანელო ევროპული კონვენციის დამატებითი ოქმი

სტარსბურგი, 9.XI.1995

ადმინისტრაციულ ტერიტორიულ ერთეულებს ან ხელისუფლების ორგანოებს შორის ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის შესახებ სახელმძღვანელო ევროპული კონვენციის (შემდგომში „სახელმძღვანელო კონვენცია“) ამ ოქმის ხელმოწერი ევროპის საბჭოს წევრი ქვეყნები,

ადასტურებენ რა ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის მნიშვნელობას ადმინისტრაციულ ტერიტორიულ ერთეულებს ან ხელისუფლების ორგანოებს შორის თანამშრომლობის უზრუნველსაყოფად;

გადაწყდა რა შემდგომი ზომების მიღება ადმინისტრაციულ ტერიტორიულ ერთეულებს ან ხელისუფლების ორგანოებს შორის ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის უზრუნველსაყოფად;

სურთ რა ხელი შეუწყონ და განავითარონ ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობა მოსაზღვრე რაიონების ადმინისტრაციულ ტერიტორიულ ერთეულებს ან ხელისუფლების ორგანოებს შორის;

ითვალისწინებენ რა სახელმძღვანელო კონვენციის მისაღავების საჭიროებას ევროპაში არსებულ რეალურ სიტუაციასთან;

ითვალისწინებენ რა, რომ სასარგებლო იქნებოდა სახელმძღვანელო კონვენციის შეესება ადმინისტრაციულ ტერიტორიულ ერთეულებს ან ხელისუფლების ორგანოებს შორის ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის გაძეარების თვალსაზრისით;

ითვალისწინებენ რა ევროპულ ქარტიას ადგილობრივი თვითმმართველობის შესახებ;

ითვალისწინებენ რა დეკლარაციას ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის შესახებ, რომელიც გაკეთებული იქნა მინისტრთა კომიტეტის მიერ ევროპის საბჭოს შექმნის 40 წლისთავთან დაკავშირებით და რომელიც, სხვა საკითხებთან ერთად, მოწოდებულია საქმიანობის გასაგრძელებლად იმ მიზნით, რომ მოხსნილი იქნას ნებისმიერი სახის ადმინისტრაციული, სამართლებრივი, პოლიტიკური ან ფსიქოლოგიური ბარიერი, რომელიც აფერხებს ტრანსსასაზღვრო პროექტებს,

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

მუხლი 1

1. თითოეული ხელშეკვრული მხარე აღიარებს და პატივს სცემს იმ ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოებს უფლებას, რომლებიც იმყოფებიან მის იურისდიქციაში და განსაზღვრულნი არიან სახელმძღვანელო კონვენციის 1-ლ და მე-2 მუხლებში, დადონ ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის შესახებ შეთანხმებები სხვა სახელმწიფოების ადმინისტრაციულ ტერიტორიულ ერთეულებთან ან ხელისუფლების ორგანოებთან, კანონებით განსაზღვრული პროცედურების მიხედვით მათი კომპეტენციის ფარგლებში, ეროვნულ სამართალთან შესაბამისობაში და იმ ზომით, რითაც ეს შეთანხმებები შესაბამისობაში იქნებიან მხარეთა საერთაშორისო ვალდებულებებთან.

2. შეთანხმება ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის შესახებ აყენებს მხოლოდ იმ ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების პასუხისმგებლობას, რომლებმაც დადეს იგი.

მუხლი 2

ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის შესახებ შეთანხმების მიხედვით ერთობლივად მიღებული გადაწყვეტილებანი განხორციელდებიან ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების მიერ მათი ეროვნული საკანონმდებლო სისტემების ფარგლებში ეროვნულ სამართალთან შესაბამისობაში. მიიჩნევა, რომ ამგვარად განხორციელებულ გადაწყვეტილებებს აქვთ ისეთივე იურიდიული ძალა და ეფექტი, როგორც ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების მიერ მათი ეროვნული სამართლებრივი სისტემის შესაბამისად მიღებულ ზომებს.

მუხლი 3

ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების მიერ დადებული შეთანხმებით ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის შესახებ შეიძლება შეიქმნას ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანო, რომელსაც შეიძლება ჰქონდეს ან არ ჰქონდეს იურიდიული პირის სტატუსი. შეთანხმება განსაზღვრავს, ის ორგანო, მისთვის მინიჭებული უფლებამოსილებებისა და ეროვნული სამართლის დებულებების ვათვალისწინებით უნდა განიხილებოდეს სამართლის საჯარო თუ კერძო სუბიექტად იმ ეროვნული სამართლის სისტემის ფარგლებში, რომელსაც მიეკუთვნებიან შეთანხმების დამდები ადმინისტრაციული ერთეულები ან ხელისუფლების ორგანოები.

მუხლი 4

1. იმ შემთხვევაში, როდესაც ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანოს აქვს იურიდიული პირის სტატუსი, ასეთი სტატუსი შესაბამისად განისაზღვრება იმ ხელშეკრული მხარის კანონით, სადაც მდებარეობს ორგანოს შტაბბინა. ორგანოს იურიდიული პირის სტატუსი აღიარებული უნდა იყოს მეორე ხელშეკრული მხარის მიერ, რომლის ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულები ან ხელისუფლების ორგანოები არიან საზღვრათშორისი შეთანხმების მხარეები მათი ეროვნული სამართლის შესაბამისად.

2. ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანო შეასრულებს მისთვის ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების მიერ მინიჭებულ უფლებამოსილებებს მისი მიზნების შესაბამისად და ეროვნული სამართლით დადგენილი წესით, რომლითაც წესრიგდება მისი საქმიანობა. ამდენად:

ა) ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანოს საქმიანობა მოწესრიგდება მისი წესდებით და იმ სახელმწიფოს კანონით, სადაც მდებარეობს ორგანოს შტაბბინა.

ბ) ამასთან, ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანო არ არის უფლებამოსილი მიიღოს ზომები, რომლებმაც შეიძლება ზეგავლენა იქონიონ ფიზიკური პირების უფლებებსა და თავისუფლებებს;

გ) ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანოს დაფინანსება ხდება ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების ბიუჯეტიდან. იგი არ არის უფლებამოსილი დააწესოს ფისკალური ხასიათის მოსაკრებლები. საჭიროების შემთხვევაში, მას შეუძლია მიიღოს შემოსავალი იმ მომსახურებისათვის, რომლის გაწევაც მოხდა ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების, მომსახურებლების ან მესამე პირებისათვის;

დ) ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანოს ექნება ყოველწლიური დაანგარიშებული ბიუჯეტი და იგი შეადგენს საბალანსო ანგარიშს, რომლის დამტკიცებაც მოხდება შესაბამისი ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოებისაგან დამოუკიდებელი აუდიტორის მიერ.

მუხლი 5

1. იმ შემთხვევაში, თუ მათი სამართალი ამის ნებას რთავთ, ხელშემკვრელ მხარეებს შეუძლიათ გადაწყვიტონ, რომ ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანო იყოს საჯარო სამართლის სუბიექტი და თითოეული მხარის სამართლებრივი სისტემის შესაბამისად, ნებისმიერ ზომას, რომელსაც იგი მიიღებს ჰქონდეს ისეთივე იურიდიული ძალა და ეფექტი, როგორც მათ ექნებოდათ იმ შემთხვევაში, თუ მათ მიიღებდნენ ის ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულები ან ხელისუფლების ორგანოები, რომლებმაც დადეს შეთანხმება.

2. ამასთან, შეთანხმება შეიძლება პირობად აყენებდეს, რომ შეთანხმების დამდებმა ადმინისტრაციულ ტერიტორიულმა ერთეულებმა ან ხელისუფლებამ ორგანოებმა აღასრულონ ასეთი ზომები, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ამ ზომებმა შეიძლება ზეგავლენა იქონიონ ფიზიკური პირების უფლებებზე, თავისუფლებებზე ან ინტერესებზე. უფრო მეტიც, თითოეულ ხელშემკვრელ მხარეს შეუძლია დაადგინოს, რომ ზოგადი პასუხისმგებლობები არ შეიძლება მიენიჭოს ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანოს და ასეთი ორგანო არ იქნება უფლებამოსილი მიიღოს ის ზომები, რომლებიც ზოგადად გამოიყენებიან.

მუხლი 6

1. ტრანსსასაზღვრო შეთანხმების შესაბამისად, ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების მიერ მიღებული ზომები ექვემდებარებიან ისეთ ზედამხედველობას, რომელიც გათვალისწინებულია ხელშემკვრელი მხარის კანონით შეთანხმების დამდები ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების მიერ მიღებული ნებისმიერი ზომის მიმართ.

2. ტრანსსასაზღვრო შეთანხმების შესაბამისად შექმნილი ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანოს მიერ მიღებული ზომები ექვემდებარებიან იმ სახელმწიფოს კანონით გათვალისწინებულ ზედამხედველობას, სადაც მდებარეობს ორგანოს შტაბბინა, მხოლოდ სწავა სახელმწიფოების ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების ინტერესების გათვალისწინებით. ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანო შეასრულებს იმ სახელმწიფოების ხელისუფლების ორგანოების თხოვნებს ინფორმაციის მიწოდების შესახებ, რომლებსაც მიეკუთვნებიან ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულები ან ხელისუფლების ორგანოები. ხელშემკვრელ მხარეთა მაკონტროლებელი ხელისუფლების ორგანოები ეცდებიან შექმნან კოორდინაციისა და ინფორმაციის შესაბამისი საშუალებები.

3. მე-5 მუხლის 1-ლ პუნქტში მოხსენიებული ორგანოს მიერ მიღებული ზომები ექვემდებარებიან იმავე ზედამხედველობას, რასაც თითოეული ხელშემკვრელი მხარის კანონი ითვალისწინებს შეთანხმების დამდები ადმინისტრაციულ ტერიტორიული ერთეულების ან ხელისუფლების ორგანოების მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების მიმართ.

მუხლი 7

ნებისმიერი დავა, რომელიც წარმოიქმნება ტრანსსასაზღვრო თანამშრომლობის ორგანოს საქმიანობიდან, გადაეცემა სასამართლოებს, რომლებიც კომპეტენტურნი უნდა იყვნენ განხილონ საქმე შიდა სამართლის ან საერთაშორისო შეთანხმების მიხედვით.

მუხლი 8

1. ამ თქმის ხელმოწერის ან მისი სარატიფიკაციო, მიღების ან დამტკიცების სიველის შესანახად ჩაბარების დროს, თითოეული ხელშემკვრელი მხარე განაცხადებს გამოიყენებს თუ არა იგი მე-4 და მე-5 მუხლების დებულებებს, თუ მხოლოდ ერთ-ერთს ამ მუხლებიდან.

2. ამგვარი დეკლარაცია შეიძლება შესწორებული იქნას შემდგომში ნებისმიერ დროს.

მუხლი 9

დაუშვებელია დათქმების გაკეთება ამ ოქმის დებულებების მიმართ.

მუხლი 10

1. ეს ოქმი ღიაა ხელმოსაწერად იმ სახელმწიფოებისათვის, რომლებმაც ხელი მოაწერეს სახელმძღვანელო კონვენციას და რომლებსაც შეუძლიათ გამოხატონ თავიანთი თანხმობა იყვნენ ვალდებულნი ოქმით:

- ა) ხელმოწერით რატიფიკაციის მიღების ან დამტკიცების მიმართ დათქმების გარეშე; ან
- ბ) ხელმოწერით, რომელიც ექვემდებარება რატიფიკაციას, მიღებას ან დამტკიცებას და რომელსაც მოსდევს რატიფიკაცია, მიღება ან დამტკიცება.

2. ევროპის საბჭოს წევრ სახელმწიფოს არ შეუძლია ხელი მოაწეროს ამ ოქმს რატიფიკაციის, მიღების ან დამტკიცების მიმართ დათქმების გარეშე ან შესანახად ჩააბაროს მისი სარატიფიკაციო, მიღების ან დამტკიცების სიგელი, თუკი მას არა აქვს შესანახად ჩაბარებული ან იმაჯდროულად შესანახად არ აბარებს სახელმძღვანელო კონვენციის სარატიფიკაციო, მიღების ან დამტკიცების სიგელს.

3. რატიფიკაციის, მიღების ან დამტკიცების სიგელის დეპონირება ხდება ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანთან.

მუხლი 11

1. ეს ოქმი ძალაში შედის სამი თვის შემდეგ იმ თარიღიდან, როდესაც ევროპის საბჭოს ოთხი წევრი სახელმწიფო მე-10 მუხლის დებულებების შესაბამისად გამოხატავს თავის თანხმობას იყოს ვალდებული ოქმით.

2. ნებისმიერი წევრი სახელმწიფოს მიმართ, რომელიც შემდგომში გამოხატავს თავის თანხმობას იყოს ვალდებული ოქმით, იგი ძალაში შედის სამი თვის შემდეგ ხელმოწერის ან სარატიფიკაციო, მიღების ან დამტკიცების სიგელის დეპონირების თარიღიდან.

მუხლი 12

1. ამ ოქმის ძალაში შესვლის შემდეგ ნებისმიერ სახელმწიფოს, რომელიც მიუერთდა სახელმძღვანელო კონვენციას, ასევე შეუძლია მიუერთდეს ოქმს.

2. მიერთება ძალაში შედის ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისათვის მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების ვხით, რომელიც ძალაში შედის მისი შესანახად ჩაბარების თარიღიდან სამი თვის შემდეგ.

მუხლი 13

1. ნებისმიერ ხელშეკვრულ მხარეს ნებისმიერ დროს შეუძლია მოახდინოს ამ ოქმის დენონსაცია ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული შეტყობინების ვხით.

2. ასეთი დენონსაცია ძალაში შედის ექვსი თვის შემდეგ გენერალური მდივნის მიერ შეტყობინების მიღების თარიღიდან.

მუხლი 14

ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი აცნობებს ევროპის საბჭოს წევრ ქვეყნებს და ნებისმიერ სახელმწიფოს, რომელიც მიუერთდება ამ ოქმს:

- ა) ხელშეკვრელი მხარის მიერ მე-8 მუხლის დებულებების შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი დეკლარაციის შესახებ;
- ბ) ნებისმიერი ხელმოწერის შესახებ;
- გ) ნებისმიერი სარატიფიკაციო, მიღების ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების შესახებ;
- დ) ამ ოქმის მე-11 და მე-12 მუხლების შესაბამისად ძალაში შესვლის თარიღის შესახებ;
- ე) ნებისმიერი სხვა ღონისძიების, შეტყობინების ან კომუნიკაციის შესახებ, რომელიც ეხება ამ ოქმს.

ამის დასტურად, ქვემოთ ხელმოწერებმა, რომლებიც სათანადოდ ითყვნენ რწმუნებულნი ხელი მოაწერეს ამ ოქმს.

შესრულებულია სტრასბურგში 1995 წლის ნოემბრის მე-9 დღეს ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე; ორივე ტექსტი არის თანაბრად აუთენტური, შედგენილი თითო ეგზემპლარად, რომელიც ინახება ევროპის საბჭოს არქივებში. ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი გადასცემს დამოწმებულ ასლებს ევროპის საბჭოს თითოეულ წევრ სახელმწიფოს და ნებისმიერ სახელმწიფოს, რომელიც მიწვეულია მიუერთდეს ამ ოქმს.